

[Jes Lunde]

råder, og derudover vil vi tage fat på miljøpolitik, trafikpolitik og en række vigtige kulturpolitiske initiativer for at give et samlet billede af, hvad vi mener der skal gøres for at rette op på forslaget til finanslov.

Vi vil selvfølgelig foreslå indtægter i samme omfang. Det er en tradition, vi efterhånden har fået udviklet, at når vi kommer med vores ændringsforslag til finansloven, som ligger på et niveau på en halv snes milliarder kroner, så er der selvfølgelig fuld dækning for det, vi foreslår. Og det er ikke svært at finde pengene med alle de huller, der er i vores skattelovgivning i dag, med de utrolig mange ting, der ikke beskattes i det danske samfund. Selv om lønmodtagerne beskattes hårdt nok, er det ikke svært at gå til de mest velstillede i vort land og finde dækning for de nødvendige merudgifter.

For selvfølgelig koster det penge at gøre en uddannelsesindsats. Det koster altid penge at investere i fremtiden, men det er for os at se en nødvendig investering at foretage, og den, mener vi, bør afspejle sig allerede, når vi vedtager finansloven senere på året.

Så vil jeg godt indbyde Socialdemokratiet, CD og Kristeligt Folkeparti til forhandlinger om de ændringer, vi kan blive enige om på finansloven. Jeg synes, vi havde et godt samarbejde sidste år, hvor de fire partier blev enige om ændringer på finansloven i en størrelsesorden på et par hundrede millioner kroner på meget vigtige områder, hvor vi fik gennemført nogle afgørende forbedringer.

Det var et samarbejde, som vi var meget tilfredse med, og vi er interesserede i at fortsætte det samarbejde i år – uafhængigt af, hvilket forlig regeringen måtte indgå, hvad angår de generelle linjer for finansloven.

På trods af disse forhandlinger og på trods af, at vi kan få nogle enkelte fornuftige ting igennem hist og her, er det allerede nu givet, at SF vil stemme imod finansloven ved tredjebehandlingen i december måned.

Jeg mener også, at vi efterhånden kan gå ud fra, at Socialdemokraterne vil gøre det samme. Det grunder jeg ikke så meget på de sidste dages strid i forbindelse med forhandlingerne, hvor der har været gensidige beskyldninger mellem Socialdemokratiet og regeringen. Jeg grunder det i stedet på to forhold:

Jeg grunder det på den vedvarende meget skæve profil, der er i alle de udspil, der kommer

fra regeringen. Vi får klart dokumenteret gang på gang, at de forslag, regeringen ønsker at gennemføre, har en markant skæv social profil: Der tages penge fra de dårligt stillede og gives i tusindvis af kroner til de rigeste, og det er klart, at det kan Socialdemokratiet ikke stå model til. Det er det ene forhold.

Det andet forhold er, at Socialdemokratiet vel har et naturligt krav på, at hvis man laver et forlig, løser det også nogle problemer. Der er et socialdemokratisk folketingsmedlem, der har karakteriseret det på den måde, at Socialdemokratiets betingelser for at indgå et forlig er, at et forlig skal løse de grundliggende problemer.

Det synes jeg er meget forståeligt, og med den formulering er jeg også helt beroliget, for de forslag, regeringen har lagt frem indtil nu, har ikke skygge af chance for at løse de reelle problemer, vi har. Der er ikke antydning af politik, der kan løse vort arbejdsløshedspøblem eller vort betalingsbalanceproblem, og derfor må jeg gå ud fra, at forhandlingerne ender med et sammenbrud, og at det ender med, at Socialdemokraterne stemmer sammen med os i december måned og stemmer imod finansloven.

Det betyder, at der er et reelt håb om, at vi kan få et flertal imod finansloven. Hvorfor nu være så negativ? Hvorfor gå og håbe på, at man vil stemme noget ned?

Ja, det er jo, fordi det er den eneste måde, vi kan komme af med denne regering på. Den har efterhånden erklæret, at det er lige meget, hvilken politik der føres; den vil bare gerne blive siddende. Vi kan se det i budgetoversigten, hvor der er side op og side ned om, hvor urimelig oppositionen er – derved, at den pålægger regeringen en politik, den ikke kan lide. Men man bliver siddende alligevel, for det vil man nu helst.

Det at have en handlingslammet regering siddende på bænkene, som ikke kan komme igennem med sin politik, som ikke kan komme nogen vegne med noget kvalitativt nyt, er lamrende for det danske samfund. Det betyder, at vi ikke kan komme nogen vegne i løsningen af problemerne, og dér er vi altså nødt til at gribe den chance, det er at stemme finansloven ned for at komme af med regeringen.

Derfor er det SF's håb, at det næste gang, vi skal have en stor debat om finansloven her i salen, vil munde ud i, at et flertal stemmer finansloven ned, så vi kan få banet vej for nye tider i Danmark.